

3. Če je tudi pod zgoraj navedenimi pogoji bistven dan prijave znamke:

Ali se mora znamka razglasiti za neveljavno že, če ni razjasnjeno in ni več mogoče razjasniti, ali je do prijave z uporabo pridobila razlikovalni učinek? Ali pa je pogoj za razglasitev neveljavnosti to, da mora vlagatelj zahteve za ugotovitev ničnosti dokazati, da znamka ob prijavi ni imela razlikovalnega učinka, pridobljenega z uporabo?

(¹) Direktiva 2008/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL L 299, str. 25).

Pritožba, ki jo je Kalliopi Nikolau vložil 25. aprila 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 20. februarja 2013 v zadevi Nikolau proti Računskemu sodišču Evropske unije, T-241/09

(Zadeva C-220/13 P)

(2013/C 189/19)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Pritožnik: Kalliopi Nikolau (zastopnik: V. Christianos, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Računsko sodišče Evropske unije

Predloga pritožnika

- Razveljavitev sodbe Splošnega sodišča z dne 20. februarja 2013, zadeva T-241/09, in vrnitev zadeve Splošnemu sodišču v odločanje.
- Naložitev plačila stroškov toženi stranki.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

- Pritožnik trdi, da sodba Splošnega sodišča z dne 20. februarja 2013 vsebuje pravne presoje, ki naj bi očitno kršile določbe prava Unije, in predlaga njeno razveljavitev.
- Po mnenju pritožnika mora biti izpodbijana sodba razveljavljena zaradi kršitev temeljnih pravic in načel prava Unije zaradi napačne razlage in uporabe prava Evropske unije in zaradi prekoračitve pristojnosti. Natančneje, pritožbeni razlogi so:

- prvič, kršitev domneve nedolžnosti;

- drugič, kršitev načela lojalnega sodelovanja, ki je določeno v členu 4(3) PEU, s Tribunal d'Arrondissement v Luxembourg;

- tretjič, prekoračitev pristojnosti;

- četrto, napačna razlaga in uporaba prava Unije kar zadeva pogoje za nepogodbeno odgovornost in sklep 99/50 računskega sodišča.

Tožba, vložena 25. aprila 2013 – Kraljevina Nizozemska proti Evropski komisiji

(Zadeva C-223/13)

(2013/C 189/20)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Kraljevina Nizozemska (zastopnika: M.K. Bultermann in J. Langer)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

Tožeča stranka predlaga,

- Uredba Komisije (EU) št. 93/2013 z dne 1. februarja 2013 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 2494/95 o harmoniziranih indeksih cen življenjskih potrebščin v zvezi z določitvijo indeksov cen za stanovanjske nepremičnine, v katerih bivajo lastniki (UL L 33, str. 14) naj se razglasi za nično, ker se člena 4(1) te uredbe ne da ločiti od njenih ostalih določb;
- podredno, razglasitev ničnosti člena 4(1) Uredbe št. 93/2013;
- Evropski komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prvi tožbeni razlog:

Kršitev člena 5(3) Uredbe št. 2494/95 (¹) oziroma sodne prakse Sodišča, ker je v skladu s členom 4(1) Uredbe 93/2013 za izdajo pravno zavezujočega priročnika pristojen Eurostat kot organ in ne Komisija kot institucija EU.